info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۱۴۶۲
دوشنبه / ۲۵ شهریور / ۱۳۹۸
محرم / ۱۴۴۰ / ۱۶
16 / Sep/ 2019

صاحب امتیاز: موسسه همگامان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج، بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۲۳۸۳۸-۳۲۵۳۴۳۴۳-۰۲۶ فکس ۳۲۵۵۳۸۳۸
فکس اینترنتی پیام آشنا: ۸۹۷۸۶۷۳۹-۰۲۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۴۳/۴۶
چاپ: کارگر

امروز با حافظ

ایام گل چو عمر به رفتن شتاب کرد
ساقی به دور باده گلگون شتاب کن
بگشا به شیوه نرگس پرخواب مست را
و از رشک چشم نرگس رعنا به خواب کن

چون هر چه وقف گشت به
زودی شود خراب
کردیم وقفِ عشقِ تو مُلکِ
وجودِ خویش
صائب تبریزی

اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۵:۰۵	۰۶:۳۵	۱۳:۰۹	۱۹:۴۲	۱۹:۵۹

برگه

هر آنچه آدمی در خیال خود تصور کند دیر یا زود در زندگی نمایان می شود. برای پیروزی در بازی زندگی باید نیروی خیالمان را آموزش دهیم.
فلورانس اسکاول شین

یادداشت

تاملی بر گوگل کردن!

هر چیز که در جستنِ آنی، آنی

گوگل کردن یکی از آشناترین و رایج‌ترین کارهای این روزهای آدم‌هایی است که با اینترنت سر و کار دارند. عموم آنها در جیبشان یک گوشی تلفن هوشمند دارند یا در محیط کار یا خانه، رایانه‌ای متصل به اینترنت و روزانه چندین و چندبار، به دلایل گوناگون، موتور جست‌وجوی گوگل را باز کرده و در آن کلمه یا کلماتی را «سرچ» می‌کنند. البته موتور جست‌وجو، منحصر به گوگل نیست و الان دیگر تقریباً بیشتر وب‌سایت‌ها، شبکه‌های اجتماعی و فضاهای مجازی جست‌وجوگر دارند، اما بعید است

هیچ کدام از جهت میزان فراگیری و گستردگی به گرد پای گوگل برسند. گوگل مصداق تام و تمام تعبیر «از شیر مرغ تا جان آدمیزاد» است که هر چیزی که آدم بخواهد را از هر جای دنیا، به طرفةالعینی پیدا می‌کند و هزاران هزار صفحه مرتبط به آن را در کسری از ثانیه پیش روی کاربر باز می‌کند. ما معمولاً با گوگل دنبال علایق، نیازمندی‌ها، پرسش‌ها و گمشده‌های‌مان می‌گردیم. یکی به دنبال یافتن معنای یک واژه است، دیگری می‌خواهد نشانی یک مجتمع تجاری را بیابد، سومی دنبال آن است که بفهمد فلان بازیگر در کدام فیلم‌ها بازی کرده، چهارمی مصرع دوم یک بیت شعر یا نام شاعرش را فراموش کرده و ...

بنابراین گوگل در وهله اول، ابزاری برای جست‌وجوی در جهان است، اما گوگل و هر موتور جست‌وجوگری را می‌توان به عنوان وسیله‌ای برای کند و کاو در خویشتن خویش نیز درنظر گرفت. اما چطور می‌توان از طریق گوگل به سروش کاهن معبد دلفی که می‌گفت «خودت را بشناس»، لبیک گفت؟ خیلی راحت است، از طریق یک گام به عقب گذاشتن و نگریستن به اینکه در گوگل و هر موتور جست‌وجوگری به دنبال چه چیز می‌گردیم و چه چیزهایی را می‌جوییم. مولانا جلال‌الدین می‌گفت: «هر چیز که در جستن آنی، آنی». به بیان دیگر، درون هر یک از ما را مجموعه باورها و احساسات و خواسته‌ها و امیال ما تشکیل می‌دهد. تصور اولیه هر یک از ما این است که به هر سه دسته مذکور، آگاهی داریم و از خلال این آگاهی، خودآگاهی داریم، یعنی خودمان را می‌شناسیم

اما روان‌شناسان بزرگی چون فروید به ما آموخته‌اند که این خیال خامی بیش نیست، آنچه ما از درون‌مان می‌شناسیم، تنها بخش کوچکی از هویت‌مان است که آن را «خود» (ego) می‌نامیم. این اگو تنها نوک قله از کوه یخی است که بخش اعظم آن زیر آب قرار گرفته و از دیده پنهان است و از نظر فروید از «فراخود» (super ego) و «نهاد» (Id) ما تشکیل شده است. شناخت فراخود، یعنی مرکز بایدها و نبایدها و هنجارهای درونی‌شده در وجود انسان و نهاد، یعنی مرکز امیال و خواسته‌ها و آرزوهای آدمی، کار ساده‌ای نیست. مایه سادگی نمی‌دانیم چه احساسات و عواطفی داریم و مهم‌تر از آن چه امیالی. تنها در تجربه‌های عینی است که وجوه ناشناخته هویت ما خودش را آشکار می‌سازد و گوگل کردن یکی از این تجارب روزمره و مشترک است. یکی صبح تا شب در گوگل و اینترنت دنبال آخرین مدل‌های کفش و لباس و لوازم آرایشی است، دیگری تا اینترنتش روشن می‌شود، قیمت ارز و سکه را جست‌وجو می‌کند، سومی مدام دنبال آخرین اخبار سیاسی است و اگر به «هیستوری» جست‌وجوگرش مراجعه کنیم، اسامی سیاستمداران را می‌یابیم، نفر چهارم یکسره قیمت خانه و مسکن را جست‌وجو می‌کند و یکسر دنبال اینکه ملک در جابلقا چند است و در جابلسا چطور، فکر و ذکر نفر پنجم قیمت ماشین و مدل‌های مختلف آن است، ششمی عکس «سوپراستار»ها و «سلبریتی»ها را «سرچ» می‌کند و از هر طریق می‌کوشد به زندگی خصوصی آنها سرک بکشد و سر دربیاورد که کی با کی ازدواج کرد و کی از کی طلاق گرفت، نفر هفتم خوره آخرین یافته‌های فن‌آوری و جدیدترین مدل‌های گوشی است و هشتمی

در به در دنبال آخرین بازی‌های رایانه، نهمی فیلمباز یا اهل موسیقی است و دهمی کرم کتاب. خلاصه از خلل همین جست‌وجوها می‌توان

پی برد که در ذهن و ضمیر آدمیان چه می‌گذرد و چه چیزی برای آنها دغدغه است و فکر و ذکرشان را به خود مشغول داشته. یکی هم هست که مدام در گوگل اسم خودش را «سرچ» می‌کند و به‌دنبال نام و نشان خود در فضای مجازی می‌گردد.

اما پیش از آنکه بخواهم از این طریق به گمانه‌زنی درباره دیگران پی ببرم و به اصطلاح شخصیت آنها را روان‌شناسی کنم، بهتر است به خود مراجعه کنم. آگوستین قدیس، فیلسوف و حکیم مسیحی می‌گفت: «از خود برون مشو، به درون خودت بازگرد، در درون انسان است که حقیقت مسکن دارد.» آیا تا به حال به جست‌وجوهای گوگلی و اینترنتی خودم دقت کرده‌ام؟ من به دنبال چه چیزی هستم و در مغاک بی‌انتهای فضای مجازی چه چیزی می‌جویم؟ گمشده من چیست؟

محسن آزموده

کافه پیام

برای انعکاس نظرات و گلایه‌ها و پیشنهادات خود درباره مسائل البرز با پیام آشنا تماس بگیرید

۳۲۵۵۳۸۳۸
۳۲۵۴۱۴۹۵
۰۹۰۱۴۰۴۸۳۳۳

با شعرای کرج

این جهان

بنگر بر این جهان که کسی ماندگار نیست
دردش همیشگی و غمش پایدار نیست

افسوس زین هزار غمی را که در سر است
بر دوش خود کشیده و کس شهسوار نیست

من راهی جهان شدم اما جهان کجاست
دردا که آخرت ز غم روزگار نیست

پرسید زین و آن که کجا رفت غم خورت
گفتا که جان برفت و دمی برقرار نیست

ای آتش زمان، همه جانم به دست توست
افسوس زین جهان که کسی کامکار نیست

بگشای این غمی که نهادی درون سر
این سر نه جای غم بُوَد و غمگسار نیست

شهزاده‌ای شریفم و در شاهبازی‌ام
شهنامه‌خوان شهیر ولی شهریار نیست

ای نامه ی نهاده ی من ای نهان شده
بگشا به لب که جای من این شاخه سار نیست

بس کن ندا که هرچه بگویی در این جهان
گویی به جز نوشته ی این روزگار نیست

نداجعفری

مقاله اختصاصی

رئالیسم در تئاتر

نگاه سهرابی

ریشه واژه و بررسی اصلاح و تعریف آن

رئالیسم را اگر از منظر واژگان بررسی و مطالعه کنیم به ریشه ی لغت (res) خواهیم رسید و این ریشه به معنی "چیز" است، "شیء گرایی" یا "شیییت" و از منظر اصطلاح به ادبیات باز می گردد. مکتبی که به دور از ایده آلیسم و رویا ها به پرداخت حقیقت محض، واقعیت مطلق، خالی از رمانتیک به چشم انداز های زندگی بپردازد. نقطه مقابل رمانس است و مثل ناتورالیسم از فلسفه و جبر زندگی ناشی نمی شود.

از الفاظی که برابر رئالیسم در فرهنگ لغت آمده است می توان به تعابیری چون: اعتقاد در وجود حقیقت در کلیات، وجودیت مستقل اشیا، اشتغال به حقیقت و واقعیت به ویژه در هنر و ادبیات و ادبیات نمایشی، اشاره کرد.

لزوم وجود پیدایش رئالیسم

رئالیسم که محصول قرن نوزدهم است برآمده از زیست و اجتماع آن دوره است. بعد از تجربه های علمی و صنعتی و پیشرفت و موجباتی که گمان برده میشد مشکلات بشری را رفع میکند و آسایش و رفاه مادی و معنوی به وجود می آورد، ناگهان عواقب و نتایج وحشتناکی را به باور آورد. جنگ و ویرانی و حصر، کشتارجمعی و ... تمامی ماحصل قرن مذکور است که این دهشت ها در تاریخ بی سابقه بوده است.

قرن نوزدهم که تکیه بر خرد دارد و ماحصل آن، تولیدات کشاورزی، بهداشت و رفاه اجتماعی و ... است.

که در ابعاد منفی آن پیدایش طبقه و مال اندوزی، قتل های جمعی، بمب افکنی و آشوب و هزار فتنه دیگر بدان برمی گردد. فی الواقع شرایط اجتماعی حاکم برفضایی که ملزم به بازنمایی دقیق بود برای آنکه رسالت زمان را ادا کند و مفهوم واقعیت را نیز بازنمایی کند یا مسایل و مصائب را بگونه ای بررسی کند که با دیدگاه فلسفی و جامعه شناختی بتواند پاسخی بگوید به این زشتی ها و عوامل پیدایش این زشتی ها ... یک نوع نیازمندی به تعمق برای یافتن ریشه ها و ریشه یابی که دستیابی به آن جز با تکیه و استناد بر واقعیت ممکن نبود.

پیدایش رئالیسم و کارکرد آن

رئالیسم با اثر انتقادی "تاریخ منابع مسیحیت" اثر رنان در برابر خوش‌بینی افراطی سیاسی هوگو و لامارتین، نهیلیسم اجتماعی فلوبر و دیگران به جود آمد. اگر چه که رمانتیک برای چند صباحی پشت به واقعیت جامعه کردن و اصالت زیبایی بود که پدید آمد اما نمی شد تا ابد چشم را بر روی حقایق اجتماع بست. این بار رئالیسم بود که به جای ترسیم جهانی خیالی، واقعیت را رسم میکرد امری که در مواجه با تصویر رمانتیسیتی در پاسخ به خلال این ترسیم و تصویر بود که پدید آمد ۱_ دخالت خود نویسنده بر تجسم دنیای خارج ۲_ تخیل با تسط بر حقیقت، حقیقت را تغییر میداد.

پس این دو مولفه سبب پدید آمدن مکتبی نو گشت که آن مکتب بتواند بدین نیاز های جامعه با تناسبات حقیقی در رخت هنر و فلسفه پاسخ دهد. چنانچه مهم ترین مولفه رئالیسم ادبی، توصیف انسان به صورت موجود اجتماعی است؛ پس منطقی می نماید که تمام اعمال آدمی را با توجه به زمان و شرایط اجتماعی اش نظاره و بازنمایی کند. پاسخ های زیست او را از حقیقت اجتماعی که در آن زندگی می کند بیابد و با مطالعه و بررسی روابط افراد، بدور از افکار واهی و تخیل، ضعف و ناامیدی های او را یا معلول علل معین اجتماع ببیند و تصویر کند. به عبارتی با تفکر جامعه شناسی و فلسفی که مبنی بر علم واقعیت وضع روزگار شده است وقایع را ببینند و تحلیل کند که بر اساس عصر انتقادی و وضع،هنر بیافرینند آنچنان که حقیقت باشد.اما چگونه میتوان هنر را بدون عنصر خیال آفرید؟

رئالیسم در هنر و نمایش

هنر آنچنانی که ماهیت آن بر عنصر تخیل بناست در ذات خود نمی تواند آنگونه که فلسفه میتواند حقیقی و رئالیستی باشد، واقعیت محض باشد بلکه هنر در هر حال بازتابی از این واقعیت است و رئالیسم در آن زمانی جاری میشود آنگونه که مبنی بر واقعیت باشد و نه روایت مستند واقعیت.

پس با این فرض است که میپذیریم حقیقت ادبی شعر یک حقیقتی مجازاست که در قیاس با واقعیت چندان هم قابل اعتماد نیست. پس بدیهی است که بپذیریم تخیل آنقدری که در شعر و ادبیات جا دارددر تئاتر نیز وارد است.

استعاره بصری و امکانات اجرایی در تئاتر

چنانی که شکسپیر از وجود روح که موجودی ماورایی است به عنوان یک محمل برای بیان حقیقت بهره می برد به عنوان مثال اگر در رویای شب نیمه تابستان با سر خر تبدیل شدن کارکتر مواجه هستیم این یک رئالیست است، برای بیان استعاره ی بصری. پس بنابر محتوا و ذات اجرایی نوشته شدن تئاتر، جنبه های غیر واقعی چنانچه در تبیین یک واقعیت بکار آیند مادامی که وجود غیر حقیقی دارند، چیزی از آن حقیقت به مفهوم رئالیستی آن نمی کاهد.

به علاوه براین مفهوم ابزار و امکانات تئاتر است که مطرح می باشد . برای مثال تئاتر مدور در صحنه ای قاب عکسی با توجه بر این مدور بودن، اتاقی را با سه دیوار طراحی و بیان میکنند حال آنکه مخاطب با تطبیق واقعیت و تخیل خود می فهمد که مقصد چهار دیوار است و امکانات ساختی تئاتر مانع از این ترسیم دقیق و به دور از واقعیت شده است. باید پذیرفت که اجرا هرچقدر هم رئالیستی باشد باز به عناصر غیر رئالیستی و تعابیر تصنعی نیاز دارد تا تئاتریکالیته صورت پذیرد. برلی مثال، در تئاتر شرقی همواره بازیگر بر سر بیگانه سازی و دیوار چهارم حذف شده باید بایستد؛ حال آنکه در تئاتر مدور بازیگر نباید مدت طولانی پشت بر هر یک از دیوار های فرضی کند و این امر خطاست پس برای اجرای موثر است که از بازیگر میخواهد تا از رئالیسم دوری کند. با این دید است که فاصله از تجلی واقعیت در صحنه کم و زیاد میشود.

صحنه آرایی و رئالیسم

در اوایل قرن نوزدهم، طراحان صحنه، سعی به هرچه رئالیستی نمایان تر کردن صحنه داشتند. آنها کتابخانه ها را پر از کتاب های واقعی میکردند از شیر آب واقعی استفاده میکردند تا طراحی صحنه هرچه بیشتر به واقعیت نزدیک شود اما رفته رفته عناصر طراحی نیز از این حقیقت به مفهوم و ظاهر حقیقت گریختند و آنگونه که لزوم واقعیت می طلبد به اجرای صحنه بر نخاستند . مثلا از اسباب بازی و وسایل مصنوعی که ظاهری شبیه دارد بهره جستند یا اصلا صحنه را با لختیش آرایش دادند و به مفهوم طراحی تئاتری و عنصر های تئاتریکال بیشتر پناه بردند و اهتمام کردند.

برای مثال در سال ۱۹۳۸ در اجرای صحنه نمایش مشهور "شهر ما " از لختی صحنه و یک پرده استفاده کردند آنگونه که وسایل پشت صحنه نیز در صحنه نمایان بود. دو صندلی و دو نردبان و داربست مصداقی بود برای نشان دادن یک مغازه نوشابه فروشی.

علاوه بر همه این ها در تاریخ صحنه پردازی تئاتر

طراحی به گونه ی بازنمایی عینی حقیقت و وجود حقیقی اش بیشتر یک استثنا بوده است تا قاعده. نه در تئاتر یونان و نه در تئاتر شکسپیر چیزی بیشتر از آنچه گفته شده است فراتر نرفته است.

محاوره در تئاتر

با پیدایش رئالیسم در ادبیات با رسوخ نوعی بیان خاص مواجه شدیم. کلام مطنطن و فصیح به کناره رفت و من من، مکث، تپق ها برای ادای هرچه بیشتر واقعی نمایی بودن به میان آمد تا شاید بتواند کیفیات زندگی انسان را بیان کند. اما این متد شیوه ی مطلوبی برای تئاتر فاخر نبود. به عنوان مثال اگر رومئو و ژولیت که به زبان نظم ، دیالوگ های آن نوشته شده است را بخواهیم گرد ادا کنیم تا به روزمره نزدیک شویم؛ احساس و تغزل درونی متن عاشقانه را از آن گرفته ایم. لیکن در شیوه ی اجرای هر نمایشی باید بپذیریم که نمایش ها از ما می طلبند تا بعضی از واقعیت ها را در قالب قراردادهای خاص نمایشی نادیده بگیریم . مثلا صرف نظر از ملیت داستان ، بازیگر به زبان بیننده سخن می گوید یا بازیگران اغلب اوقات به سوی تماشاگران می نشیند. چنین قرارداد هایی لازم و ضروری است زیرا که مدیوم تئاتر پیش از آنکه بخواهد واقع گرایانه باشد؛ چهارچوب های مختص صورت خود را دارد اما این امر قابل پذیرش است که در مورد اجرای متنی که کاملا رئالیستی نوشته شده است، باید از قرارداد های اختیاری اجتناب کنیم یا به لزوم متن، واقعیت نمایشی را بسازیم که در خدمت نمایشنامه است و نه لزوما بازسازی عینی واقعیت .

به طور کلی تئاتر مانند شعر ، ماهیتی خیال انگیز دارد و اجرا به رئالیسم حقیقی چونانی که در دیگر هنر ها میسر است ، قابل صورت پذیری نیست؛ زیراکه ماهیت و ساختار این مدیوم مبنی بر قرارداد است و با قرارداد نمی توان "واقعیت" را به گونه ای که در "واقعیت" وجود دارد ترسیم کرد پس ناچار به رسم حقیقت مجازی با امکانات این مدیوم هستیم

حقیقت در تئاتر صورت نمی پذیرد مگر آشنایی با زبان تئاتر ختم به شناخت آن گردد.

منبع برخاسته از مطالعه ی کلی آثار زیر است و نه ارجاع و تضمین مستقیم و دقیق از آن ها :

رئالیسم _دیمیان گرانت/ رئالیسم وغیررئالیسم(مقاله) _لورنس پرین /رئالیسم و ضد رئالیسم _دکتر میترا

خبرچه

بیل گیتس به گرمایش زمین پایان می‌دهد!؟

بیل گیتس، میلیاردر مشهور آمریکایی و یکی از کارآفرینان برتر هزاره جدید در فکر سرمایه‌گذاری روی یک "گیر شیمیایی" است که می‌تواند به روند گرمایش کره زمین پایان دهد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از سی‌ان‌بی‌سی، گرم شدن کره زمین چیزی است که چه به آن اهمیت داده شود چه نه، در حال وقوع است. همانطور که دانشمندان ناسا گزارش داده‌اند، فعالیت‌های انسانی همچنان به شکل روزافزون به تشدید این مشکل ادامه می‌دهد.

در حال حاضر میزان کربن دی اکسید موجود در جو زمین از هر زمان در کل تاریخ بشر بیشتر است. دو سوم از بلایای طبیعی آب و هوایی ۲۰ سال گذشته می‌تواند به فعالیت‌های انسان گره خورده باشد، در حالی که هم تابستان‌ها و هم زمستان‌ها سال به سال گرم‌تر می‌شوند.

با این وجود، همه امیدها از دست نرفته است. رهبران، کارآفرینان و شرکت‌هایی از سراسر جهان برای مبارزه با تغییرات آب و هوا سخت تلاش می‌کنند.

بیل گیتس را می‌توان یکی از نمونه‌های اخیر از این دست نام برد. بیل گیتس در حال حاضر در حال حمایت از یک راه حل بالقوه برای توقف گرم شدن کره زمین است که محور آن فناوری مهندسی آب و هوای خورشیدی (solar geoengineering) است. ممکن است عنوان فناوری مهندسی آب و هوای خورشیدی کمی گیج کننده باشد. اما این فناوری مبهم می‌تواند از گرم شدن کره زمین جلوگیری کند. این فناوری به شبیه‌سازی اثر فوران گسترده آتشفشانی می‌پردازد.

"فدی پارکر" مدیر پروژه دولتی ابتکار مدیریت اشعه خورشیدی به CNBC گفت: مطالعات مدل‌سازی نشان داده‌اند که این فناوری می‌تواند شدت امواج گرما را کاهش دهد. به عنوان مثال ظاهراً می‌تواند نرخ افزایش سطح دریا را کاهش دهد که این مسئله می‌تواند شدت طوفان‌های گرمسیری را کاهش دهد.

در حقیقت برای پیاده‌سازی این فناوری، هواپیماها در ارتفاعات پرواز می‌کنند و میلیون‌ها تن ذرات شیمیایی را در اطراف سیاره زمین می‌پاشند تا یک ابر شیمیایی عظیم ایجاد کنند که سطح زمین را خنک کند.

البته نباید خیلی هیجان زده شد. چرا که این فناوری هنوز به طور رسمی آماده نیست، اما در حال نزدیک شدن به آن است.

این روند می‌تواند اثرات و پیامدهای ناخوشایندی هم داشته باشد. از جمله اینکه می‌تواند بر الگوهای آب و هوایی منطقه‌ای تأثیر بگذارد و حتی بیشتر از این، به طور بالقوه می‌تواند آسمان آبی را به طور کل ریشه‌کن کند! با این حال، خبر خوب این است که این روش مقرون به صرفه است.

"استفان گاردینر" نویسنده کتاب "طوفان اخلاقی عالی: تراژدی اخلاقی تغییرات آب و هوا" نظرات خود را در مورد این فناوری این چنین به اشتراک گذاشت: این پیامدها ممکن است وحشتناک باشند. آنها ممکن است مواردی مانند قحطی وسیع، طغیان‌های بزرگ و خشکسالی را شامل شوند که بر جمعیت بسیار بزرگی تأثیر می‌گذارند.

در هر حال این روش در حال حاضر یک روش جالب و یک راه حل مناسب برای توقف روند گرمایش زمین است که اثرات جانبی احتمالی آن ممکن است بسیار بد باشد. با این وجود، به نظر می‌رسد مزایای آن به عوارض جانبی احتمالی آن می‌چربد و بیل گیتس با حمایت مادی و معنوی از این رویکرد می‌تواند منجی زمین و بشر شود. شما چه فکر می‌کنید؟

بریده جراید

نصب پلاک آبی در خانه آنجلا کارتر به پاس یک عمر خدمت ادبی

گاردین- مؤسسه خیریه «انگلیش هریتیج» که مدیریت ساختمان‌ها و عمارت‌های انگلیسی زیادی را به عهده دارد برای بزرگداشت یاد آنجلا کارتر پلاکی آبی بر روی سر در خانه نویسنده انگلیسی نصب کرد.

پلاک آبی بر روی سر در خانه‌ای که آنجلا کارتر شانزده سال در آن زندگی کرد و حتی به کازوئو ایشی‌گورو درس داد نصب شد تا یاد نویسنده انگلیسی برای مخاطبین کتاب به‌ویژه در لندن به یادگار باقی بماند.

کارتر از سال ۱۹۷۶ تا ۱۹۹۲ در خانه پلاک ۱۰۷ زندگی کرد و در نهایت در سن ۵۱ سالگی بر اثر سرطان ریه از دنیا رفت. در همین خانه بود که آثار معروفش مثل «تالار خونین»، «شبی در سیرک»، و «کودکان عاقل» را نوشت.

در آشپزخانه پلاک ۱۰۷ بود که به دانش‌آموز آن زمان خود و برنده کنونی جایزه نوبل ادبیات یعنی کازوئو ایشی‌گورو آموزش می‌داد و با نویسندگانی همچون ایان مک‌ایوان و جی.جی. بالارد معاشرت می‌کرد.

مجله تایمز در سال ۲۰۰۸ کارتر را در میان ۵۰ نویسنده برتر بریتانیایی پس از جنگ جهانی دوم قرار دارد.

گروه خیریه «انگلیش هریتیج» یا «میراث انگلیسی» مسئولیت ۴۰۰ عمارت، ساختمان، و مکان‌های تاریخی را به عهده دارد و با هدف حفظ میراث انگلیسی برای شهروندان کشور شکل گرفت. مدت‌ها بود که تصمیم به نصب پلاک آبی بر روی سر در خانه آنجلا کارتر وجود داشت.

با وجود علاقه این مؤسسه به حفظ میراث انگلیسی فقط ۱۴ درصد از این پلاک‌های آبی به خانم‌های معروف اختصاص یافته است. اتفاقی که قرار است از این بعد دستخوش تغییر شود و نقش زنان در تاریخ و اجتماع انگلیس بیشتر از پیش دیده شود و مورد قدردانی قرار بگیرد.

کمک ۱۸ میلیون دلاری جی. کی. رولینگ به یک مرکز پزشکی

تایم- جی. کی. رولینگ، نویسنده مجموعه «هری پاتر» در اقدامی خیرخواهانه ۱۸ میلیون و هشتصد دلار به مرکزی سلامتی اهدا کرد تا بتوانند تحقیق بیشتری درباره درمان بیماری ام اس انجام دهند.

خالق هری پاتر کمک مالی چشم‌گیری به مرکزی سلامتی در اسکاتلند اهدا کرد تا تحقیق بیشتری درباره درمان گرفتگی رگ‌ها انجام دهند.

روز پنج‌شنبه اعلام شد که رولینگ ۱۸ میلیون و هشتصد دلار (۱۵ میلیون و سیصد پوند) را به مرکزی سلامتی تحت نظر دانشگاه ادینبورگ در اسکاتلند، که به اسم مادرش است، اهدا کرده است. مادر خانم رولینگ از این بیماری رنج می‌برد و در ۴۵ سالگی از دنیا رفت.

پیش از این خانم رولینگ در سال ۲۰۱۰ کمک زیادی کرد تا این کلینیک، که آن رولینگ نام دارد، در دانشگاه ادینبورگ آغاز به کار کند.

رولینگ می‌گوید پیشرفت‌هایی که این مجموعه کسب کرد او را تشویق نمود تا کمک بیشتری انجام دهد و افتخار می‌کند که این مجموعه نه تنها تحقیق‌های مهمی انجام می‌دهد بلکه کمک‌های عملی به بیماران ام اس انجام داده است. در سال ۲۰۱۴ شبکه بی‌بی‌سی برنامه‌ای با عنوان «ساعت زنان» تولید کرد و در آن جی. کی. رولینگ درباره تأثیر مرگ مادرش در سن ۴۵ سالگی بر اثر تصلب شرایین روی زندگی شخصی‌اش صحبت کرد. پروفسور سیدارتان چاندران، مدیر مجموعه آن رولینگ گفت امیدوار است فرصتی برای بیماران فراهم کنند تا در مطالعات و آزمایش‌های جدید مربوط به درمان بیماری ام اس شرکت کنند.

خود رولینگ می‌گوید: «وقتی کلینیک آن رولینگ ایجاد شد هیچ‌کدام از ما چنین پیشرفتی را پیش‌بینی نمی‌کردیم. خیلی افتخار می‌کنم که این کلینیک آرزوهای بزرگش را با عمل ترکیب کرده است تا از بیماران ام اس فارغ از مرحله بیماری حمایت کند. خود من از نزدیک شاهد تأثیرات این حمایت بودم.»

رولینگ با درآمد ۹۲ میلیون دلاری فقط در ماه جولای به عنوان پردرآمدترین نویسنده سال ۲۰۱۹ انتخاب شد. نویسنده‌ی «هری پاتر» در سال ۲۰۰۵ مؤسسه «لوموس» را هم بنا نهاد که تلاش می‌کند از بستری کردن کودکان در مراکز بیماری‌های روانی در سراسر دنیا جلوگیری کند.

نامزدهای جایزه ادبی مدیسی معرفی شدند

فیگارو- همشهری آنلاین: ۱۵ رمان فرانسوی و ۱۳ رمان خارجی به عنوان نامزدهای اولیه جایزه ادبی «مدیسی» فرانسه در سال ۲۰۱۹ انتخاب شدند. «روزهای شجاعت» نوشته «بریجت ژیرو»، «رز صحرا» نوشته «ویولن هویسمان»، «آهوی بزرگ» از «کلودی هانزینگر»، «حرارت» نوشته «ویکتور جاستین»، «وسوسه» به قلم «لوک لانگ»، «نزاع» نوشته «کوین لمبرت»، «پروتکل حاکم» نوشته گیلیام لاوننت»، «چشمان سرخ» از «ماریام لروی»، «کورا در ماریپچ» نوشته «وینسنت مساژ»، «جد من پواسون» نوشته کریستین مونتالبتی»، «جنگل‌های قرمز» از «ژان نئو-لورنگو»، «عدن» به قلم «مونیکا سوبولو»، «خورشید در تبعید» نوشته «ژان فرانسوا سامالانگ»، «و سایه مسافران را با خود می‌برد» نوشته «مارنی تینس» و «کتوی درونی» از «سانتیاگو آمیگورنا»؛ ۱۵ رمان فرانسوی هستند که به فهرست اولیه نامزدهای جایزه مدیسی راه یافته‌اند.

در بخش رمان‌های خارجی نیز «شکستگی» از «نینا آلن»، «کتاب شهدای آمریکایی» نوشته «جویل کرول اوتس»، «سلنوید» نوشته «میرکا کارتارلسکو»، «فرمان رابجر خان» نوشته «لورا هینکل»، «دوقلو» نوشته «گیورگی فالکو»، «قلمرو بزرگ سایه‌ها» از «آرنو گینر»، «رودخانه» نوشته «لیدیا خورخه»، «فاسلران» نوشته» کریستین کراشت»، «کینتو» به قلم «جنیفر نانسوبوگا»، «خانم ایسلند» نوشته «آئور آوا اولافدوتیر»، «آنچه کاشتنی» از «رجینا پورتر»، «دختر» نوشته «دنا لوبراین» و «وردسا» نوشته «مانوئل ویلاس» که همگی از زبان غیر فرانسوی به فرانسوی ترجمه شده‌اند، برای کسب جایزه رقابت خواهند کرد.

جایزه ادبی «مدیسی» در سال ۱۹۵۸ راه‌اندازی شد تا نویسندگان خلاق را با وجود ناشناخته بودن‌شان در دنیای ادبیات مورد تقدیر قرار دهد. این جایزه در سال‌های اولیه تنها ویژه بهترین رمان فرانسوی بود، اما از سال ۱۹۷۰ بخش رمان خارجی و سپس در سال ۱۹۸۰ بخش مجموعه مقالات نیز به آن افزوده شد. از میان نویسندگان سرشناسی که تاکنون موفق به دریافت جایزه رمان خارجی «مدیسی» شده‌اند می‌توان به «پل آستر»، «اورهان پاموک»، «میلان کوندرا»، «اومبرتو اکو» و «فیلیپ راث» اشاره کرد.

سال گذشته «حماقت» نوشته «پیر گویوت» دربخش رمان‌های فرانسوی و «کلوپ مریخ» نوشته «راشل کوشنر» در بخش ادبیات خارجی موفق به کسب جایزه ادبی «مدیسی» شدند.

فهرست برندگان جایزه ادبی مدیسی فرانسه در سال ۲۰۱۹ در تاریخ ۸ نوامبر (۱۷ آبان) معرفی می‌شود.